

Sygn. akt VI Ka 670/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 stycznia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Tomasz Skowron

Protokolant Anna Potaczek

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Lesława Kwapiszewskiego

po rozpoznaniu w dniu 14 stycznia 2014 r.

sprawy **E. B.**

oskarżonego z art. 278 § 1 kk

z powodu apelacji, wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze VIII Zamiejscowego Wydziału Karnego z siedzibą w Kamiennej Górze

z dnia 4 listopada 2013 r. sygn. akt VIII K 553/13

zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonego E. B. w ten sposób, że za podstawę obowiązków nałożonych na oskarżonego w pkt 2 części dyspozytywnej przyjmuje art. 36 § 2 kk w zw. z art. 72 § 1 pkt 2 i 8 kk,

w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze obciążając nimi Skarb Państwa.

Sygn. akt VI Ka 670/13

UZASADNIENIE

E. B. oskarżony był o to, że w dniu 8 czerwca 2013 r. na posesji nr (...)w W., woj. (...), dokonał kradzieży w celu przywłaszczenia telefonu

komórkowego m-ki S. (...)o nr (...)wraz z kartą SIM operatora (...)o łącznej wartości 800 zł czym działał na szkodę K. Ż., to jest o czyn z art. 278 § 1 k.k.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze VIII Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w Kamiennej Górze wyrokiem z dnia 4 listopada 2013 r. w sprawie o sygn. VIIIK 553/13:

E. B. uznał za winnego popełnienia czynu opisanego

w części wstępnej wyroku, stanowiącego występki z art. 278 § 1 k.k., i za to, na podstawie art. 278 § 1 k.k., przy zastosowaniu dyspozycji art. 58 § 3 k.k., wymierzył mu karę 3 (trzech) miesięcy ograniczenia wolności, zobowiązując go do wykonywania w tym czasie nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne, w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym;

na podstawie art. 72 § 1 pkt. 2 i 5 k.k. zobowiązał E. B. do przeproszenia na piśmie pokrzywdzonego w terminie 1 (jednego) miesiąca od uprawomocnienia się wyroku, oraz do zarejestrowania się w urzędzie pracy, w charakterze osoby bezrobotnej;

na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust. 1 ustawy z 23 czerwca 1973 r.

o opłatach w sprawach karnych zwolnił E. B. od ponoszenia kosztów sądowych, obciążając nimi Skarb Państwa, i nie wymierza mu opłaty.

Apelację od powyższego wyroku złożył prokurator, który wyrokowi zarzucił:

- obrazę przepisu prawa materialnego, tj. art. 36 § 2 kk poprzez jego błędne niezastosowanie jako podstawy prawnej, zawartego w punkcie 2 wyroku – obowiązkach probacyjnych orzeczonych wobec oskarżonego E. B., w sytuacji w której za przypisany temu oskarżonemu czyn zabroniony wymierzono mu karę ograniczenia wolności, co powoduje, iż podstawą prawną orzeczenia wobec niego probacyjnego zobowiązania do przeproszenia pokrzywdzonego oraz zarejestrowania się w urzędzie pracy, w charakterze osoby bezrobotnej wynikających z art. 72 § 1 pkt 2 i 8 kk winien być także przepis art. 36 § 2 kk zezwalający na stosowanie takich środków w sytuacji wymierzenia oskarżonemu wskazanej kary,

- obrazę przepisu prawa materialnego art. 72 § 1 pkt 5 kk poprzez jego błędne zastosowanie w sytuacji, gdy podstawą zastosowania zobowiązania polegającego na zarejestrowaniu się w urzędzie pracy w charakterze osoby bezrobotnej jest art. 72 § 1 pkt 8 kk.

Stawiając powyższy zarzut prokurator wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uzupełnienie w punkcie 2 wyroku podstawy prawnej orzeczonych tam środków probacyjnych i wskazanie, że stanowią ją art. 36 § 2 kk w zw. z art. 72 § 1 pkt 2 i 8 kk, w pozostałym zaś zakresie o pozostawienie wyroku bez zmian.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Mając na uwadze kierunek i granice zaskarżenia Sąd Okręgowy na wstępie stwierdza, że dokonane przez Sąd Rejonowy i niekwestionowane przez skarżącego ustalenia faktyczne co do sprawstwa i winy oskarżonego E. B. odnośnie przypisanego mu przestępstwa, zostały poczynione prawidłowo, zgodnie ze zgromadzonym i ujawnionym w sprawie materiałem dowodowym, a ocena dowodów jest trafna i nie naruszająca zasady wyrażonej w art. 7 k.p.k. Podobnie należy ocenić orzeczoną w stosunku do oskarżonego karę razem z nałożonymi na niego obowiązkami probacyjnymi. Bezsparnie spełniają one kryteria zasad i dyrektyw wymiaru kary określone w przepisie art.53 k.k.

Rację ma natomiast skarżący, że sąd dopuścił się obrazy przepisu art.36§2 k.k. Oskarżonemu E. B. za przypisany mu czyn z art.278§1k.k. przy zastosowaniu art.58§3k.k. została wymierzona kara 3 miesięcy ograniczenia wolności. W tej sytuacji bez wskazania przepisu art.36§2k.k. nie ma możliwości orzeczenia wobec niego środków probacyjnych wymienionych w art.72k.k. W związku z tym podstawę orzeczenia w stosunku do oskarżonego środków w postaci przeproszenia pokrzywdzonego oraz zarejestrowania się w Urzędzie Pracy w charakterze osoby bezrobotnej należało uzupełnić o art.36§2k.k. Podobnie należało zmienić podstawę nałożenia na oskarżonego drugiego z wymienionych wyżej obowiązków z art.72§1 pkt5k.k. (który przewiduje możliwość orzeczenia obowiązku powstrzymywania się od nadużywania alkoholu lub używania innych środków odurzających) na art.72§ pkt8 k.k. (przewidujący możliwość zobowiązania do innego stosownego postępowania, jeśli może to zapobiec popełnieniu ponownie przestępstwa).

W pozostałej części zaskarżony wyrok jako słuszny należało utrzymać w mocy.

Względę słuszności przemawiały za zwolnieniem oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze (art.634k.p.k. w zw. z art. 624§1k.p.k.)